

[Landbrugsministeren.]

at det er en form for kontorarbejde, der skal ligge i EF-direktoratet.

Hr. Erik Hansen nævnede, at der var et punkt, hvor jeg havde tiltrådt en indstilling fra samtlige partier. Det gjorde jeg naturligvis, specielt da det gik ud på at få lovfæstet, at jeg skulle forpligte mig til at komme og give oplysninger. Jeg har tidligere erklæret mig villig til at komme til samråd, når som helst udvalget ønsker det, og det tror jeg også man har fået indtrykket af under den udvalgsbehandling, der har fundet sted.

Hr. Erik Hansen nævnede også, at § 2, stk. 2, i lovforslaget om markedsordningen for landbrugsvarer burde have været slettet. Jeg erkender, at jeg ikke på det område har fulgt hr. Erik Hansens råd til punkt og prikke, men vil gerne have lov til at gentage, hvad der også står i bemærkningerne, at vi må tilsigte, at administrationen af dette nye område kan ske så smidigt som overhovedet muligt. Samtidig må jeg henvise til de tilsagn, jeg har givet om at komme med oplysninger, når der på væsentlige områder skal ske ændringer.

Jeg vil gerne takke for de venlige ord, der har været sagt om lovforslaget, og slutte af med at sige, at det er jo et nyt område, der skal lovgives for. Det er givet, at det er spændende opgaver, der ligger foran os, og jeg håber inderligt, at dette lovforslag vil blive til gavn for erhvervene, til gavn for samfundet, og at det kan føre til et samarbejde mellem det offentlige — hermed går jeg ud fra, at hr. Erik Hansens ønske om nærdemokrati er tilfredsstillende — erhvervene og brancheorganisationerne, så vi kan få de fordele ud af vores tilslutning til De europæiske Fællesskaber, som vi var nogle stykker der håbede at vi fik.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 112 stemmer mod 28.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 132 stemmer mod 12.

§ 2, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 3, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 116 stemmer mod 28.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 4, således ændret, §§ 5 og 6, ændringsforslag nr. 7, § 7, således ændret, §§ 8-17, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 18, således ændret, og §§ 19-22 *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 90) findes i tidenden sp. 1344, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 465).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erik Andersen (Sdrj. amt): Dette lovforslag har vel nok helt naturligt måttet stå lidt i skyggen af det netop behandlede lovforslag, ikke så meget på grund af, at erhvervet frugtavl og gartneri er mindre væsentligt, men på grund af, at problemerne har været nøjagtig de samme, hvorfor også løsningerne for de flestes vedkommende er direkte overført til dette lovforslag. Jeg skal derfor lade være med at gå i dybden med disse problemer, blot nøjes med her at pege på de æn-

[Erik Andersen (Sdrj. amt).]

dringsforslag, som er stillet i den betænkning, der er kommet.

Det første ændringsforslag stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af hele udvalget går i al sin enkelthed ud på at forøge landbrugsorganisationernes repræsentation fra 1 til 2, en fornuftig beslutning henset til, at landbrugsejendommene i ikke ringe grad deltager i dyrkning af gartneriprodukter på friland.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 omhandler de samme problemer som i det foregående lovforslag, nemlig det i § 2 omhandlede udvalg. Der er megen enighed at spore i de to ændringsforslag. Der er enighed om stedfortræderordningen, og der er enighed om, at de ministerielle embedsmænd, der udpeges til udvalget, ikke bør deltage i afstemningerne — et uvæsentligt problem i øvrigt, al den stund vi i udvalget har fået nogenlunde sikkerhed for, at afstemninger vil høre til sjældenhederne, hvis de overhovedet nogen sinde vil forekomme. Men her hører enigheden op, idet det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 2 går ud på, at landbrugsministeren blot udpeger formanden blandt udvalgets medlemmer, medens flertalsindstillingen går ud på, at formanden skal udpeges blandt de af landbrugsministeren udpegede medlemmer af udvalget. Jeg kan på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 2 stillet af et mindretal.

Vi kan stemme for de øvrige ændringsforslag og for lovforslaget som helhed. Det vil i øvrigt nok blive nødvendigt med udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

H. C. Toft: Ved dette lovforslag og det foregående lovforslags første behandling blev de behandlet under ét, og da jeg tog ordet som ordfører for mit parti vedrørende markedsordningen for landbrugsvarer, havde jeg den opfattelse, at vi havde begge lovforslag til behandling her, og jeg gav da også udtryk for det konservative folkepartis stilling til gartneriloven uden at blive irettesat af den tilstedeværende formand for tinget.

Jeg vil hermed blot henvisse til det, jeg sagde under behandlingen af det foregående lovforslag.

Karlskov Jensen: De mere principielle bemærkninger fremsatte jeg også i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. 89 om markedsordningen for landbrugsvarer. Jeg skal kun gøre rede for nogle af de områder, hvor vi ikke har kunnet opnå enighed.

Jeg fremsatte ved første behandling af lovforslaget et par ønsker, som begge er imødekommet under udvalgsarbejdet. For det første ønskede jeg erhvervsrepræsentationen i det 16 mands udvalg, der var foreslået her, udvidet med yderligere repræsentanter for de erhverv, det drejer sig om. Det er blevet imødekommet på den måde, at landbrugsministeren har stillet et ændringsforslag, hvorefter dette 16 mands udvalg udvides til 17 medlemmer, og det nye medlem, om jeg så må sige, er en yderligere repræsentant fra landbruget, idet en hel del, navnlig mindre landbrug jo dyrker produkter, der falder ind under denne lov.

Ved første behandling var jeg også inde på spørgsmålet om stemmeretten for de ministerielle repræsentanter, og det bliver ændret efter ændringsforslag fra landbrugsministeren på ganske samme måde, som tilfældet var med hensyn til lovforslag nr. 89. Ved ændringsforslag nr. 1 stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af hele udvalget gennemføres disse to ændringer. Det kan vi altså gå ind for.

Derimod er der et andet spørgsmål, hvor vi ikke har opnået enighed. Det drejer sig om udpegningen af formanden, hvor vi går ind for, at det skal ske blandt udvalgets medlemmer, mens der er stillet et ændringsforslag, der begrænser kredsen af formandsømmere til de ministerielle repræsentanter. Hvis vores ændringsforslag bliver vedtaget, indebærer det, at vi vender tilbage til det, som var foreslået i første omgang.

Ændringsforslag nr. 5 til § 4, der er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af et flertal, stemmer vi imod med samme motivering, som jeg nævnte i forbindelse med det forrige lovforslag. Det drejer sig her om indstillingen fra udvalget med hensyn til administrationsreglerne, hvor ændringsforslaget fra landbrugsministeren går ud på, at det er landbrugsministeren, der uden om udvalget kan fastsætte forretningsgangen.

De øvrige ændringsforslag kan venstre gå ind for. Jeg har naturligvis de samme ønsker her, som jeg fremsatte før, at land-

[Karlskov Jensen.]

brugsministeren ved administrationen af denne lov vil tage det hensyn at prøve på ikke alene at samarbejde med de to erhverv, det drejer sig om her, men også prøve på at inddrage de eksisterende erhvervsorganisationer i det samarbejde, der er muligt, sådan at man får den mest praktiske og mindst personalekrævende administration af denne lov.

Vi går ind for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling, til endelig vedtagelse.

Erik Hansen: Også jeg vil gerne indledningsvis sige, at de generelle bemærkninger, jeg knyttede til lovforslag nr. 89 vedrørende markedsordninger for landbrugsprodukter, dækker også lovforslag nr. 90 vedrørende gartneriprodukter.

Ændringsforslag nr. 1, hvorved man udvider antallet af medlemmer i det rådgivende udvalg fra 16 til 17, bygger alene på det forhold, at man herved kan få 2 repræsentanter fra landbruget, og her har man vel specielt haft i tankerne det mindre landbrugs særlige interesse i dyrkningen af specialafgrøder.

Ændringsforslag nr. 3 svarer til ændringsforslag nr. 2 til lovforslag nr. 89. Også her drejer det sig om, at landbrugsministeren udpeger formanden for det rådgivende udvalg blandt de ministerielle repræsentanter. De bevæggrunde, der fører til, at vi mener, det er rigtigt, skal jeg ikke her gentage. Det samme er tilfældet med embedsmændene, som efter ændringsforslaget ikke skal have stemmeret. Jeg understreger igen, at her er ikke tale om en deklareret af embedsmændene, her er alene tale om en praktisk foranstaltning, som vi mener det er rigtigt at gennemføre.

I udvalget har vi fået henvendelser fra en række organisationer, og en række deputationer er kommet til os og har givet gode råd. Blandt dem var der to deputationer, som repræsenterede henholdsvis frugt- og grøntindustrien og de samvirkende frugtsalgsforeninger. For begge disse tos vedkommende gjaldt henvendelsen dette, at de ikke var repræsenteret i det såkaldte rådgivende udvalg. De følte, at de dermed kunne løbe ind i den risiko, at deres problemer ligesom blev

overset, fordi de ikke var på stedet, ikke var i det rådgivende udvalg og kunne give et råd med. Jeg nævnte på mit partis vegne — og har nævnt det tidligere i dag og under første behandling — at vi føler, det er helt oplagt, at retten til at give råd er ikke alene forbeholdt de organisationer, der er repræsenteret i det pågældende rådgivende udvalg. Retten til at give råd har i og for sig enhver. Jeg vil gerne på givne foranledning spørge den højtærede landbrugsminister, om ikke den højtærede landbrugsminister vil modtage råd fra andre — i det aktuelle tilfælde fra Danmarks samvirkende Frugtsalgsforening og fra Danmarks Frugt- og Grøntindustriforening — på samme vilkår. Måske alligevel på lidt ændrede vilkår, fordi de ikke er medlemmer af det rådgivende udvalg. Jeg tror, det er nødvendigt her ved anden behandling at få det sagt, for det er, ligesom der har bredt sig en frygt for, at var man ikke repræsenteret i det rådgivende udvalg, så var man sat udenfor. Jeg finder, at en sådan frygt vil være aldeles ubegrundet. Det ville i øvrigt være ganske uhenigtsmæssigt, om man ikke kunne modtage råd fra de organisationer, som ikke var repræsenteret i udvalget.

De henvendelser, vi har fået, har gjort indtryk på os på en lang række områder, bl. a. den argumentation, som frugt- og grøntindustriens deputation kom med, idet man sagde, at forudsætningen for, at vi på en lang række områder kan fortsætte en lønnende produktion af frugter og grønsager, er en fortsat industriel udvikling netop af frugt- og grøntindustrien. Jeg tror, at der her i en overgangsperiode vil opstå nogle tilpasnings- og strukturproblemer, som der kan være grund til at bede ministeren nøje have for øje, så man ikke her i en overgangsperiode slår noget i stykker.

Også vedrørende dette lovforslag lægger vi vægt på bemærkningerne i betænkningen om, at ministeren har erklæret sig indforstået med at ville orientere landbrugs- og fiskeriudvalget om alle aktuelle og væsentlige forhold vedrørende administrationen af markedsordningerne. Vi tror, det er væsentligt at holde en kontakt så nær som overhovedet muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget og de af ministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Aage Frandsen: Jeg skal ikke knytte ret mange bemærkninger til det lovforslag, vi har til behandling, idet det jo næsten svarer til det forslag, vi behandlede før. Ligesom vi havde meget lidt sympati for EFs landbrugsordninger, har vi også meget lidt sympati for EFs ordninger vedrørende gartneri og frugtavl. Hvor meget mindre sympati vi får efterhånden, er selvfølgelig svært at sige, men vi må nok forvente, at de problemer, der vil opstå på grund af EFs forordninger omkring landbrug og gartneri og frugtavl, efterhånden bliver større og større, og det vil kræve en enormt stor administration. På nuværende tidspunkt må vi altså sige, at vi ikke kan medvirke til at gennemføre disse forslag, som medfører øget administrationsbyrde og øget bureaukrati.

Med hensyn til de konkrete ændringsforslag, der er stillet, skal jeg blot sige, at vi ligesom før ikke kan medvirke til det ændringsforslag nr. 2, som er stillet af partiet venstre, og at vi heller ikke kan medvirke til ændringsforslag nr. 3, der er stillet af landbrugsministeren med tilslutning fra et flertal i udvalget. Det gælder selvfølgelig de samme begrundelser som før, at vi ikke kan acceptere, at man ligesom forrykker balancen i det udvalg, hvori det var meningen at der skulle repræsenteres både forbrugerinteresser og producenterinteresser samt den forarbejdende industris interesser.

Med disse bemærkninger skal jeg altså oplyse, at vi stemmer imod de nævnte 2 ændringsforslag, men at vi stemmer for de andre ændringsforslag, og at vi ved den endelige vedtagelse ved tredje behandling afholder os fra at stemme, ligesom vi gør vedrørende lovforslaget om landbrugsordningerne.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg må måske tillade mig ligesom hr. H. C. Toft at henvise for en stor parts vedkommende til de bemærkninger, jeg kom med i mit indlæg under det foregående lovforslags behandling.

Hr. Erik Hansen stillede det lidt mere direkte spørgsmål, om jeg ville modtage råd fra andre end dem, der lige udtrykkelig var nævnt i loven. Jeg vil gerne som en helt generel bemærkning sige, at jeg føler det simpelt hen som en pligt at modtage alle de

råd, man overhovedet kan få, der kan hjælpe til en god og en rimelig videreførelse af det arbejde, der nu engang skal gennemføres i et ministerium.

Hr. Erik Andersen (Sdrj. amt) nævnedes, at det var et lille lovforslag, og jeg forstod på hr. Erik Andersen (Sdrj. amt), at han mente, det var et lille lovforslag også med hensyn til antal enheder og omsætning i al almindelighed. Det er klart, i den retning er det jo ikke så stort som, jeg havde nær sagt det store lovforslag, men jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at understrege, at jeg tror, det har overordentlig stor betydning for de enkelte i det erhverv, det omhandler. Her tror jeg, det har mindst lige så stor betydning som det andet lovforslag, idet frugtavl og navnlig gartnerierhvervet på visse områder vil komme ud for en skarpere konkurrence, komme ud for en omstillingsproces og komme ud for en specialisering, idet fordelene ved vores tilslutning til fællesmarkedet ikke har været så umiddelbare at få øje på for gartnerierhvervet, som de har været for landbruget. Jeg vil gerne fremhæve, at det er vi opmærksom på, det fremgår jo af lovforslagets kapitel 3.

Må jeg have lov til at takke for, at udvalgsarbejdet er blevet gennemført i et tempo, som muliggør en vedtagelse af lovforslaget inden jul.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1 og ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 101 stemmer mod 29.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 126 stemmer mod 13.

§ 2, med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 4 og § 3, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 110 stemmer mod 29.

Ændringsforslag nr. 6, § 4, således ændret,
§§ 5 og 6, ændringsforslag nr. 7, § 7, således

ændret, §§ 8-23 og ændringsforslag nr. 8 om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om samarbejde på transport- og kommunikationsområdet, undertegnet i Stockholm den 6. november 1972.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVI) findes i tillæg A. sp. 2603, fremsættelsen i tidenden sp. 1821).

Forslaget sattes til forhandling.

Horn: Som den dansker i det nordiske trafikarbejde, der tog initiativet til igangsættelse af denne sag, er det naturligvis mig en stor tilfredsstillelse at kunne anbefale, at vi nu får gennemført en nordisk transportoverenskomst ved den ratifikation, som her skal finde sted.

Trafikudvalget i Nordisk Råd har jo i mange år beskæftiget sig med mange forskellige transportproblemer, nærmest i en lidt forvirret opstilling. Nu får vi mulighed for at få mere styr på tingene. Allerede i begyndelsen af det nye år holdes der et møde, hvor vi mødes med trafikministrene fra de nordiske lande for at drøfte de planer, som Ministerrådet har opstillet.

Jeg tror, vi kan vente os betydelige forbedringer i nordisk trafik ved denne ratifikation, og vi har jo det heldige, kan vi sige, at EF-landenes transportpolitiske målsætning falder meget nøje sammen med det, som vi er blevet enige om i Norden. Derfor kan jeg med stor tilfredshed anbefale, at man stemmer for denne ratifikation.

Bo Kristensen: Jeg skal på mit partis vegne meddele, at vi er velvilligt indstillet over for dette forslag til folketingsbeslut-

ning. Samtidig vil jeg gøre opmærksom på den passus i overenskomsten, at udvidelsen af det nordiske bør ske på en måde, som er i overensstemmelse med nordiske landes deltagelse i eller samarbejde med et udvidet europæisk fællesskab. Jeg finder det af betydning, at man på det trafikpolitiske område får et positivt samarbejde og får en koordination på nordisk plan og måske videre ind i det fællesskab, som vi starter pr. 1. januar 1973.

Holmberg: På venstres vegne kan jeg anbefale forslaget.

Skovmand: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning.

Det er væsentligt, at vi får et tæt samarbejde på dette område mellem de nordiske lande, og jeg skal især betone nødvendigheden af, at vi efter den nye situation omkring EF er nogenlunde klar over, hvordan de nordiske lande kører i forhold til hinanden.

Jeg vil også nævne de muligheder for besparelser, der ligger i, at de nordiske lande i højere grad, end det hidtil har været tilfældet, udnytter hinandens trafikale investeringer og i højere grad betragter Norden, i hvert tilfælde på nogle felter, som ét transportområde.

Derfor vil jeg støtte forslaget og håbe, at der bagefter kommer kød på det; det bliver jo et spørgsmål, som trafikministeren specielt må gøre en indsats for ved at sørge for, at der også er en politisk vilje bag det, at det ikke bare er en konvention, vi vedtager.

Arne Larsen: Mit parti kan give sit klare ja til, at folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer overenskomsten mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om samarbejde på transport- og kommunikationsområdet, sådan som den er undertegnet i Stockholm den 6. november i år.

Helsingforsaftalen eller samarbejdsoverenskomsten mellem de nordiske lande, der jo er grundlaget for Nordisk Råds arbejde, forudsætter et snævert samarbejde på en række områder, og flere samarbejdsorganer er gennem tiden blevet skabt, overenskomster og aftaler er blevet gennemført, sidst kulturaftalen, som altså nu følges op med